

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010087
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7913010087.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. septembra 2013, v trestnej veci proti T. L., obžalovaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák. a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T 25/2013 zo dňa 16.4.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn 5 T 25/2013 zo dňa 16.4.2013 bol obžalovaný T. L. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. a z prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 5.9.2012 v čase okolo 20.10 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. F. XXX X..Č.. M. XXX Z., po ulici Q. U. I. U., smerom na obec Q., kde pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho vozidla a neprispôbil rýchlosť svojim schopnostiam a okolnostiam, pričom na rovnom úseku cesty pred rodinným domom č. XXX/XX zachytil ľavou prednou časťou svojho vozidla chodkyňu E. F., vchádzajúcu do vozovky z pravej strany a tlačiacu pritom dámsky bicykel, kde následkom zrážky táto chodkyňa utrpela zranenia, a to polytraumu, úrazovú amputáciu pravej dolnej končatiny v oblasti predkolenia s krvácaním navonok, ako aj zlomeniny panvy obojstranne a prekrvácanie mäkkých tkanív panvy a medzihrudia, na následky ktorých v NsP Trebišov dňa 5.9.2012 v čase o 23.30 hod. podľahla,

2/ dňa 5.9.2012 v čase okolo 20.10 hod. mal ako vodič osobného motorového vozidla zn. F. XXX X..Č.. M. XXX Z. na ulici Q. v I. U. účasť na dopravnej nehode, pri ktorej došlo k zrazeniu chodkyne E. F., ktorá pri tomto utrpela ujmu na zdraví, kde po nehode odišiel a neposkytol tejto osobe potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba.

Obžalovanému T. L. za to bol uložený podľa § 149 ods.2, § 36 písm.j/, k/, l/, § 37 písm.h/, § 38 ods.3, § 41 ods.1 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods.1,2 Tr.zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 61 ods.2, § 36 písm.j/, k/, l/, § 37 písm.h/, § 38 ods.3 Tr.zák. obžalovanému T. L. bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods.4 Tr.zák. bola mu uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť U. A. T., E..L..., Y. Č..XX, XXX XX F., K.: XX XXX XXX škodu vo výške 1.891,- Eur.

V zákonom stanovenej lehote proti výroku o uloženom treste podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tým, že stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť v konaní obžalovaného T. L., ktorý porušil právnym vzťah chránený zákonom, spočívajúci v ochrane života a zdravia ľudí, keď vedeniu motorového vozidla nevenoval dostatočnú pozornosť, na rovnom úseku cesty spôsobil nehodu, pri ktorej došlo k usmrteniu poškodenej chodkyne, je vysoký. Navyše po dopravnej nehode obžalovaný T. L. poškodenej E. F. neposkytol potrebnú pomoc, hoci tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba.

Podľa názoru odvolateľa vyššie uvádzané skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nevyhodnotil, pričom nedostatočne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že obžalovaný T. L. v evidenčnej karte vodiča mal 7 záznamov a z toho 4-krát pre rýchlu jazdu. Aj v konkrétnom prípade obžalovaný T. L. prekročil povolenú rýchlosť pre jazdu v obci a v dôsledku prekročenia rýchlosti a nevenovania sa vedeniu motorového vozidla spôsobil nenapraviteľný následok, a to smrť poškodenej E. F..

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolateľ navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výrokoch o uložených trestoch a uložil obžalovanému T. L. primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia pri súbežnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Reagujúc na dôvody odvolania okresného prokurátora, obžalovaný T. L. podal vyjadrenie, na obsahu ktorého obhajca obžalovaného zotrval aj na verejnom zasadnutí pred krajským súdom. Obžalovaný T. L. predovšetkým poukázal na celkový priebeh dopravnej nehody, na závery znaleckých posudkov z odboru dopravy a z odboru zdravotníctva, ako aj na ustálenú súdnu prax, pokiaľ sa týka prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr.zák. Obžalovaný T. L., aj keď sám po dopravnej nehode neposkytol poškodenej E. F. potrebnú pomoc, túto pomoc zabezpečil privolaním rýchlej zdravotnej pomoci a neposkytnutie pomoci zo svojej strany ospravedlnil tým, že bol v takom šoku, že túto pomoc by nedokázal poskytnúť. Obžalovaný T. L. ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že poškodeným škodu, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou uhradil a úprimne oľutoval svoje konanie ako aj následok tohto konania.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že obžalovaný T. L. na hlavných pojednávaniach, ktoré vo veci boli pred súdom prvého stupňa vykonané, najprv urobil vyhlásenie o vine len ohľadne prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák. a na ďalšom pojednávaní urobil vyhlásenie aj ku druhému skutku, t.j. k prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr.zák. V oboch prípadoch intervenujúci okresný prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného T. L. prijať, čo súd uznesením aj urobil a nevykonával už dokazovanie v rozsahu uznania viny obžalovaným T. L. pre vyššie uvádzané prečiny.

Odvolanie okresného prokurátora, ako to vyplýva z obsahu ním podaného odvolania bezpochyby smerovalo len proti výroku o uložených trestoch.

Odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok len v rozsahu podaného odvolania považuje za nutné zdôrazniť, že súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie aj v tom smere, aby mohol zákonne rozhodnúť o druhu a výmere trestu tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 Tr.zák.

Obžalovaný T. L., ako je to zrejme z odpisu registra trestov, doposiaľ trestne stíhaný a odsúdený nebol. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na evidenčnú kartu vodiča obžalovaného, z tejto nepochybne vyplýva, že v minulosti bol priestupkovo postihnutý viackrát, z toho štyrikrát pre rýchlu jazdu uložením peňažnej pokuty, ale ani v jednom prípade mu nebolo uložené prísnejšia sankcia, t.j. zadržanie vodičského oprávnenia.

Odvolačný súd zaoberajúc sa argumentmi odvolateľa považuje za nutné rovnako ako súd prvého stupňa poukázať na úprimnú ľútosť zo strany obžalovaného T. L., a to nielen formálnym spôsobom, ale predovšetkým tým, že poškodeným sa aj písomne ospravedlnil, svoje konanie opakovane oľutoval a nahradil škodu pozostalým nielen vo výške, ktorá bezprostredne súvisela s dopravnou nehodou a jej následkami, ale vyplatil aj ďalšiu sumu, a to nad rámec, než aká materiálna škoda poškodeným vznikla priamo v súvislosti s dopravnou nehodou.

Keďže jednou zo zásad pri ukladaní trestu je uloženie páchatelovi takého trestu, ktorý má postihovať iba jeho osobu, a to tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trest má pritom zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Poukazujúc na vyššie uvedené, preto odvolací súd uložený trest odňatia slobody vo výmere, ako ho stanovil súd prvého stupňa, keď obžalovanému T. L. hrozilo uloženie trestu vo výmere 2 až 5 rokov, považuje za zákonný.

Trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon bol obžalovanému T. L. odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s uložením probačného dohľadu a s príkazom podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, považuje aj odvolací krajský súd za primeraný a postačujúci na zabezpečenie prevýchovy samotného obžalovaného, ako aj z dôvodu generálnej prevencie.

Pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu tak krajský súd, ako aj súd prvého stupňa prihliadli najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, pričom je potrebné poukázať aj na závery znaleckého posudku znalca z odboru dopravy, že samotná poškodená E. F. do vozovky vstúpila v čase, keď svojou chôdzou vytvorila neočakávanú prekážku vodičovi, t.j. obžalovanému T. L..

Napokon rýchlosť ktorou obžalovaný T. L. premával tesne pred dopravnou nehodou, bola síce rýchlosť nedovolená pre jazdu v uzavretej obci, ale opätovne krajský súd považuje poukázať, že prekročenie dovolenej, resp. primeranej rýchlosti nie viac ako desať kilometrov za hodinu, podľa ustálenej súdnej praxe, nie je možné považovať za porušenie dôležitej povinnosti vodiča. V konkrétnom prípade bolo preukázané, že obžalovaný T. L. tesne pred dopravnou nehodou dovolenú rýchlosť v obci prekročil práve vo vyššie uvádzanej tolerancii.

Keď že obžalovaný T. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.4.2013 urobil vyhlásenie o vine aj ohľadne druhého skutku uvedeného v obžalobe, t.j. ohľadne prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr.zák., preto súdom prvého stupňa, ako aj súdom druhého stupňa už nebolo možné sa zaoberať sa otázkou viny, resp. nevinu obžalovaného ohľadne aj tohto konania.

Odvolačný súd považuje ale za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný T. L., ako to vyplýva zo správy Obvodného úradu Košice, odboru civilnej ochrany a krízového riadenia (č.l. 108) a k tomu prináležiacich prepisov telefónnych hovorov, že z týchto dôkazov nepochybne vyplýva, že obžalovaný T. L. dopravnú nehodu oznámil cca 4 minúty potom, čo sa stala. Takýmto konaním obžalovaný T. L. zabezpečil odbornú lekársku pomoc poškodenej, hoci túto z dôvodov ním uvádzaných neposkytol osobne.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva Y. Y. L. E. Y. H. S. pritom vyplýva, že zranenia poškodenej E. F. boli takého rozsahu, že jej smrti sa nedalo zabrániť ani primeranou, včasnou a odbornou lekárskou pomocou a došlo k nej v nemocnici za tri a pol hodiny po úraze pri dopravnej nehode.

Hodnotiac takto vyššie uvádzané skutočnosti prípadu, preto aj krajský súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere ako ho určil súd prvého stupňa s odkladom jeho výkonu spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku pri uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby nie je možné považovať za trest mierny a neprimeraný.

Odvolačný súd trest uložený súdom prvého stupňa preto považuje vo všetkých jeho výrokoch za trest zákonný a primeraný. Odvolací súd preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.